

* KRÖNIKA 1947 *

SLÄKTFÖRENINGEN SÖDERBAUM

Släktkrönika.

Fem jubilarer äro kända för krönikören. Det var en 70-åring, två 60-åringar och två 50-åringar.

70-åringen var *Berta Arnberg*, som på födelsedagen var nyss hemkommen från en sjukhusvistelse, varför endast de närmaste kunde uppvakta.

60-åringarna voro *Ruth Deurell* och *Torborg Iverus*. Ruth, som alltid strålar av gott humör, tyckte att 60-årsdagen var mycket lyckad. Den firades i kretsen av make, barn, barnbarn och vänner. Det har inte lyckats att få några uppgifter om Torborgs jubileum, men vi hoppas, att förhållandena nu äro sådana i Finland, att de tillåto en festlig firning.

50-åringar blevo två av släktens läkare, nämligen *Herbert Carlsund* och *Per Henrik Söderbaum*. Herbert uppvaktades i den just färdigställda våningen i hans nyinköpta fastighet Storgatan 21, Uddevalla. Därefter var det middag på Hotell Carlia för släkt och närmaste vänner, varefter återsamling skedde i det egna tjllet.

Per Henrik hade dagen före födelsedagen kommit hem till sin våning i Posthuset i Piteå efter en längre vistelse på lasarettet till följd av en hjärtinfarkt. Han fick också sittande i en stol mottaga alla de Piteåbor, som hyllade honom. Festmiddagen intog han på romerskt vis liggande, men han hjälpte ändå till med att hålla glädjen vid makt vid släktmiddagen.

Äktenskap har ingåtts

den 19 augusti i Hedvig Eleonora kyrka, Stockholm, mellan ledamoten av Sveriges Advokatsamfund Advokaten Sten Lindskog och *Gun Gerda Margareta Söderbaum*, dotter till framlidne Häradsövdingen Henning Söderbaum och hans maka Sigröd född Fahlroth.

Under året föddes:

den 24 februari Lars Johan Åke Söderbaum, son till Doktor Åke Söderbaum, Varberg, och Gunnel Söderbaum, född Svenson,

den 25 juni Inger Elisabet Ohlson, dotter till Civ. ingenjör Arthur Ohlson och Inga, född Söderbaum.

Utnämningar m. m.:

Under januari företog Gunnar Lené en studieresa till London och Paris tillsammans med gatunämnden i Stockholm.

Den 14 februari utnämndes för 6 år från den 1 juni 1947 Carl Emil Söderbaum till kraftverksdirektör i Statens Vattenfallsverk med placering vid Motala Kraftverk.

Den 15 mars utnämndes Lars Billing till biträdande lasarettsläkare på röntgenavdelningen vid länslasarettet i Falun.

Från och med april månad förordnades Per Olof Söderbaum till förste underläkare på Sabbatsbergs gynekologiska avdelning.

Åke Söderbaum lämnade Varbergs lasarett och började underd april sin verksamhet såsom praktiserande läkare i samma stad.

Den 20 juni utnämndes Arvid Söderbaum till kansliråd i Socialdepartementet från den 1 juli.

Den 1 december utnämndes Nils Olof Deurell till byråsekreterare i järnvägsstyrelsen.

Gunnar Söderbaum utnämndes till löjtnant i flottans reserv.

Astrid Söderbaum-Lilljeqvist hade engagement som skådespelerska vid Boulevard-teatern i Stockholm.

Ej heller detta år anmälde sig någon sökande till släktförningens stipendium.

OBS.! För att krönikan lättare skall kunna iordningsställas ombedes släktmedlemmarna att självmant insända släktmeddelanden till sekreteraren, kraftversdirektör C. E. Söderbaum, Kapellgatan 10, Motala.

Carl Fredrik Söderbaum, död.

Den 24 mars 1947 avled i Stockholm förre direktören vid Svenska Elektriska Materielkontrollanstalten Carl Fredrik Söderbaum i en ålder av 67 år.

Carl Fredrik föddes i Eskilstuna, men då hans far Per Söderbaum blev lasarettsläkare i Falun redan 1882, kom hans barndoms- och ungdomstid att helt förflyta i Dalamiljön omkring läkarhemmet i Falun. Pappan, som i de flesta uppfostringsfrågor hade mycket bestämda åsikter, ville, att sönerna skulle vara både latinare och reservofficerare. Carl Fredrik fick också mycket riktigt avlägga studentexamen på latinlinjen, men däremot klarade han sig från militärverket, på grund av att hans kropp inte riktigt höll möttet för tyngre strapatser.

Sedan Teknis 1902 var avklarat, började den första av de tre perioder, vilka Carl Fredriks livsgärning kan indelas, nämligen den konstruktiva. Efter en kortare anställning hos Ungers i Arbrå begav han sig till Tyskland, där han under något år hade anställning hos Siemens. Återkommen till Sverige slog han sig ner först i Arbrå och sedan i Ludvika, där han så småningom avancerade till chef för Nya Förenade Elektriska AB:s växelströmsavdelning, varigenom han fick närmaste ansvaret för konstruktionerna av växelströmsgeneratorer och transformatorer. Särskilt när det gällde att föra fram transformatorkonstruktionerna till högre standard och till större enheter gjorde han förtjänstfulla insatser. Sedan NFEA övergått till ASEA flyttade Carl Fredrik först till Elektromekano i Hälsingborg och sedan till Eck i Partille, i båda fallen som överingenjör.

Den andra perioden, som omfattar hans ålder mellan 45 och 55 år, blev förlagd till Härnösand, där han antog platsen som chef för det tidigare mindre välskötta elverket i staden. Genom omläggning av distributionssystemet, ett lyckligt kontrakterande av Hammarforskraft samt rationella distributions-taxor lyckades det honom att på kort tid rycka upp elverket

ur sin lägervall, så att det i stället fick namn om sig som ett av de mest framåtgående verken.

Den tredje och sista perioden ägnade Carl Fredrik åt Svenska Elektriska Materielkontrollanstalten i Stockholm, som under hans ledning organiserades och tog fasta former. Hans arbete där har inom fackpressen karakteriserats som samvetsgrant och omutligt.

Såväl i Ludvika som i Hälsingborg och Härnösand deltog Carl Fredrik livligt i det kommunala livet. Hans liberala inställning torde ha påverkat Ludvikamiljön, och när samhället skulle ombildas till stad, var han en av de mest verk samma krafterna föratt förverkliga detta mål. Dess värre måste han dock avflytta ifrån samhället, innan det fått sina stadsrättigheter.

Utom de sociala intressena ägnade sig Carl Fredrik helt åt arbetet och hemmet. Under långa perioder av sitt liv men framför allt under Ludvika—Härnösandtiden arbetade han från morgonen till långt in på nätterna tämligen regelbundet, inte ens med avbrott för söndagarna.

Huruvida detta medverkade till att i förtid bryta ner honom kan diskuteras, men i varje fall fick han under sin tjänstgöring vid SEMKO ett ryggmärgslidande, som under de sista 5 åren blev mycket besvärande. Lugn och försynthet karakteriserade hans väg fram genom livet, och när sjukdomen kom bar han den utan klagan.

Carl Fredriks plikttrogna och framgångsrika arbete inom sitt fack är erkänt inom elektroteknikerkretsen. Hans kärlek till familjen och omsorg om hemmet, hans varma intresse för släktingarna och hans hjärtlighet mot vännerna skall bevaras i ljust minne.

Jordfästningen ägde rum den 1 april på Norra Kyrkogårdens krematorium i Stockholm, och urnan nedsattes sedan i en grav i krematoriets omedelbara närhet.

Carl Emil.

Kerstin Larsson, född Söderbaum, död.

Den 12 juli avled fru Kerstin Larsson, född Söderbaum, i en ålder av 79 år. Jordfästningen ägde rum den 16 juli i Söderhamns kyrka. Efter eldbegängelse i Trons Kapell, Skogskyrkogården, Stockholm, den 21 juli, skedde gravsättning i Söderhamn den 25 juli. Om sitt äktenskap med henne skriver maken Carl Isak Larsson:

Vårt äktenskap började den 21 juli 1909 och hade vid min kära hustrus bortgång ägt bestånd i 38 år. Tack vare Kerstin hade det alltid varit harmoniskt och lyckligt och kunde liknas vid en verklig »demokrati», där bägge parterna ibland hade olika åsikter, som alltid respekterades av den andra parten. Kerstin var aldrig småaktig, hon hade gott sinne för humor och kunde alltid tänka redigt och klart. Därför blev också hemmet en fridens boning, där det var gott att vara och sannerligen långt ifrån tråkigt! Detta betyder inte att min kära Kerstin var »beskedlig». Tvärtom, när någon bröt mot hederns lagar eller sprang med skvaller, kunde hon med kraft säga ifrån att sådant ej tolererades!

Hennes hjärtegodhet och goda vilja att hjälpa andra skall alltid för mig göra henne till en evig glädjespridarska, som bringar ljus och värme.

Carl Isak.